

Підкована блоха

Владислав Бойко

Чи правда, а чи хто збрехав —
за те не буду розпинатись,
а втім — чого не може статись! —
Лівша
Блоху (живу вже) підкував!

— Жи-ву?!
— Фантазія!
— Брехня!
— Не може бути!

Та зачекайте-но...
Не в тому, браття, суть.

Взялась обновою та Блішка хизуватись,
пішов округою страшенний гук і дзвін:
— Тепер з самим Конем я можу позмагатись,
хай оком не басить так гордо він!
Зі мною ж відбулась метаморфоза —
ось бачите: підкована. Так от,
це значить — теж тягнути можу воза!..

Почув блошиний писк
завгосп Федот
з контори "Гужтяглосупоньпрокату" —
та й взяв,
зарахував Блоху до штату
ломовиком.
Завважте — не по блату,
бо загадав возить на ферму корм!

А Блішка долі іншої й не прагне,
бо що їй? — хоч вона поклажу й тягне,
але... у парі із Гнідком!
— Еге ж, — кричить, — в роботі я гаряча! —
Ще й вихилясом, вража дочка, скаче...
Федот її, знай, вихваля кругом,

ну, а Гнідка — періщить батогом.
І ось вам — результат метаморфози:
для Блішки — смішки, а Гнідкові — сльози...

* * *

Лівша встругнув і справді знатну штуку.
Він, звісно, майстер, має вправну руку
та ще й до того пильний має зір.
А от Федоту скажемо два слова:
помітив ти, що є в Блохи підкова, —
а придивився б, що воно за звір.